

[Jette Thomsen]

for spinkelt endnu til at give anledning til at revidere loven, så jeg indstiller dette lille lovforslag til vedtagelse.

Birthe Hansen (SF):

Hvis Forbrugerombudsmanden alene havde ønsket udskydelse af revisionen på grund af for lille erfaringsgrundlag, havde vi formentlig sagt, at det var i orden for vores vedkommende, da vi ikke i øjeblikket selv er i stand til at revidere den lov, og så havde vi nok ikke brugt flere ord på den sag.

Men det er jo ikke alene Forbrugerombudsmanden, det er også industriministeren, der ønsker revisionen udsat, og ministerens ønske bundet i noget helt andet end manglende erfaring. Ministerens ønske skyldes, at et EF-direktivforslag, der vil berøre den danske betalingskortlov, er på vej. Meddelelse herom til Rådet fra Kommissionen dateret den 12. januar 1987 har titlen »Trumf i det europæiske spil, de nye betalingskort«.

Som det fremgår af meddelelsen, ønsker man at gøre forskellige betalingskort overensstemmende bl.a. gennem standardiseringer. På den måde vil Fællesskabet kunne tage et efter deres mening vigtigt skridt, som der står: »hen imod gennemførelsen af et indre marked for betalingsystemer«, og som der også står: »vil det være et synligt tegn på borgernes Europa«.

Der er sandelig mange måder at blive fælles på. Hvis Fællesskabet så skulle bruges til en 100 pct.s sikring af forbrugerne, ville der være lidt positivt at få øje på. Men se, om det sker. Nej, for selv om en fuldstændig sikkerhed er teknisk set mulig, vil det dog indebære særdeles høje omkostninger, og selv om det er indlysende, at det er i det offentliges interesse at sikre, at privatpersoner beskyttes mod den finansielle risiko, som betalingskortsystemet kan indebære, synes en fuldstændig sikkerhed urealistisk ud fra de økonomiske hensyn, som de institutter, der administrerer disse systemer, vil tage.

Derfor ønsker man at finde en mellemløsning, således at der opnås en tilfredsstillende sikkerhed samtidig med et rimeligt omkostningsniveau. Altså vejes det enkelte menneskes risiko op imod pengeinstitutternes, og til hvis fordel tror man så det falder ud?

Et andet sted i meddelelsen kan man også læse, at »forbrugerne i princippet skal kunne væl-

ge mellem betalingsmidler«, dvs. kontanter, garanterede checks eller rejsechecks og betalingskort af forskellig art. Men hvor stor valgmulighed tror man egentlig forbrugerne vil få, når det kommer til stykket? Jeg tror ikke, den bliver særlig stor.

Andetsteds kan man igen læse noget, der vil koste forbrugerne penge, nemlig at de pågældende organisationer, altså dem, der står bag betalingskortene, må prøve på at sikre sig i forhold til privatpersonerne gennem en rimelig kompensation, en slags vekslingsgebyr, i de tilfælde, hvor kortindehaveren betaler udstederen et gebyr for kortet, men anvender det i terminaler, der er opstillet af institutter, som tilhører et andet system eller er etableret i en anden medlemsstat, altså således at der beregnes andre gebyrer – gebyr på gebyr. Og hvem bliver sorteper? Formentlig forbrugeren.

Men alt det er noget, vi har til gode; dette her er bare et lille indblik i, hvad der venter os. Derfor vil vi også gå ind i udvalgsarbejdet for at få afklaret noget af det, der venter os efter de direktivforslag, der er fremsat i øjeblikket.

Svend Heiselberg (V):

Venstre kan tilslutte sig forslaget om udskydelse af revision af loven om betalingskort til folketingsåret 1990-91, særlig set i lyset af det direktivforslag, der kommer.

Jeg kan meddele, at også CD og Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig lovforslaget.

Larsen-Ledet (RV):

Industriministerens forslag er så velbegrunnet, at Det Radikale Venstre klart kan meddele tilslutning til forslaget.

Kirsten Madsen (FP):

Fremskridtspartiet mener ikke, at der i det hele taget bør være en lov om betalingskort m.v. Fremskridtspartiet mener, at vi ikke skal blande os i, om folk betaler kontant, betaler med Dankort eller med andre former for betaling.

Vi mener, at den frie konkurrence og den frie valgmulighed også vedrørende betalingsformer giver både den bedste service og de billigste varer, og på den måde kommer friheden for brugerne bedst til gode.